

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

כ"ה אדר תשע"ה, 16 מרץ 2015

ת"ק 14-11-15783 לכט נ' או.אר.אס מו"פ בע"מ

בפני כב' הרשמת הבכירה ליאת דהן חיון

XXX לכט ת.ז. XXXXXXXX

תובע

נגד

או.אר.אס מו"פ בע"מ ח.פ. 514052661

נתבעים

פסק דין

בפניי תביעה כספית ע"ס 9,000 ₪.

לטענות התובע, השתמש בשירותיה של הנתבעת באופן עצמאי ולא קשר למסרונים כאשר חיפש עבודה באותה התקופה.

חרף זאת, הנתבעת שיגרה למכשיר הנייד שברשותו 9 מסרונים בתאריכים שונים כמפורט בכתב התביעה.

דברי הפרסומת נשלחו ללא קבלת הסכמתו מראש ובמפורש לקבלת הפרסומות, תוך שנעשה שימוש ציני בפרטיו האישיים שנלקחו מקורות חיוו אותם קיבלה הנתבעת, ומכאן, המדובר בפרסום למטרות רווח אישי של נציגות הנתבעת.

משכך, שיגור ההודעות מהווה הפרה של הוראות חוק התקשורת המקיים לתובע זכות לקבלת פיצוי בהתאם לסעיף 30 א(1) ומכאן תביעה זו.

לטענות הנתבעת התובע פנה לקבלת שירותיה בשנת 2012 והתעניין במשרות שונות החל מתקופה זו ועד לשנת 2014.

במהלך תקופה זו שלח את קורות חיוו במענה להודעות השמה אותם פרסמה הנתבעת, תוך שניהל שיחות עם נציגות הנתבעת, לרבות מספר חודשים עובר להגשת התביעה. במהלך שיחות אלה מעולם לא הלין על קבלת המסרונים והמשיך לשתף פעולה עם הנתבעת.

זאת ועוד, ביום 9.6.14, שוחחו הצדדים (פעם אחרונה) וזאת בעקבות מודעת השמה שנשלחה לתובע.

עוד טוענת הנתבעת כי תוכן ההודעות שנשלח לתובע אינו פרסומי, תוך שכאמור התובע לא הלין מעולם ולא ביקש מהנתבעת לחדול מלעשות כן.

הפנייה לתובע נעשתה לתובע לאחר שהוא פנה לנתבעת בבקשת השמה, ומכאן הרי שאין המדובר במסר פרסומי.

מכל האמור סבורה הנתבעת כי התובע מנסה להתעשר כל חשבונה שלא כדין, ומשכך יש לדחות את התביעה במלואה.

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

כ"ה אדר תשע"ה, 16 מרץ 2015

ת"ק 14-11-15783 לכט נ' או.אר.אס מו"פ בע"מ

דיון והכרעה

לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את טענות הצדדים מצאתי כי דין התביעה להידחות במלואה ואנמק:

סעיף 30 א (א) לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק") מגדיר דבר פרסומת כדלקמן:

"דבר פרסומת" – מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת".

אין מחלוקת בין הצדדים, ואף התובע מודה בכך כי פנה לנתבעת בבקשה לקבל שירותי השמה במציאת עבודה תוך שמסר את פרטיו האישיים, לרבות קורות חייו.

מתוכן המסרונים שנשלחו לנתבע עולה כי בכולם, ללא יוצא מן הכלל היתה הצעה להשמה במשרות אשר יכולות להתאים את כישוריו וצרכיו.

לא מצאתי כי היה במסרונים אלה כל מסר שיווקי שמטרתו, כלשון החוק, עידוד התובע לרכישת מוצר או שירות ולהוצאת כספים בכל דרך אפשרית ופרט, כאשר אין מחלוקת כי התובע הוא זה שפנה לנתבעת לקבלת השירות.

לעניין אופן הפצת המסרון, מקובל עליי הסבר הנתבעת לעניין אופן משלוח ההודעה תוך שההודעה נשלחת למועמד לאחר בדיקת התאמתו האפשרית לתפקיד ולא באופן גורף, ומשכך, נדחית גם טענת התובע לעניין זה.

מכאן, הרי שתוכן המסרונים אינו עונה על הגדרת החוק ואינו מהווה דבר פרסומת, תוך שהנני רואה את הנתבעת כבעלת הרשאה למשלוח המסרונים לתובע מכח סעיף 30א(ג)(1) ו-(2) לחוק תוך שהתובע מסר את הרשאתו עת פנה לנתבעת בבקשה לקבלת שירותי השמה.

זאת ועוד, התובע לא הלין בפני הנתבעת בשום הזדמנות לאחר משלוח המסרונים וזאת חרף העובדה כי שוחח עם מי מנציגיה, עובדה המלמדת על בחר לקבל את שירותי הנתבעת במלואם, ומעלה תהיות ביחס לתביעה זו, שכן, ככל והודעות אלה הטרידו את התובע תוך שהיה בהן ניצול מידע שלא על פי דין כטענתו, מדוע לא פנה התובע לנתבעת מיד בסמוך לקבלת המסרון השני, כאשר הבין כי הנתבעת עושה שימוש בדרך השמה זו, וביקש כי תחדל ממשלוח ההודעות?

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

כ"ה אדר תשע"ה, 16 מרץ 2015

ת"ק 15783-11-14 לכט נ' או.אר.אס מו"פ בע"מ

מצאתי כמהיימנה מאוד את עדותן של נציגות הנתבעת ולפיהן התובע אף נענה למסרוניס והיה בקשר עם נציגי הנתבעת ושוחח עמם טלפונית ביום 9.6.14, כאשר ביום זה, מכתב התביעה עולה כי נתקבל מסרון לעניין הצעת עבודה, עובדה המלמדת על כך כי המדובר בשירותים אותם נותנת הנתבעת לתובע, ואין לראות במסרוניס אלה כדבר פרסומת.

לאור האמור מצאתי כי תביעה זו הוגשה שלא על פי דין, תוך שמבקש ביקש לקבל את שירותיה של הנתבעת, ועת עשתה כן, הוגשה תביעה זו, שלא בצדק.

משכך, הנני מורה על דחיית התביעה במלואה ומחייבת את התובע בהוצאות הנתבעת בסך 750 ₪.

התשלום יבוצע תוך 30 ימים מהיום שאם לא כן יישא הפרשי ריבית והצמדה החל מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל.

ניתן היום, כ"ה אדר תשע"ה, 16 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

ליאת דהן חיון, רשמת בכירה